

ČESKÁ REPUBLIKA

**ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY**

Krajský soud v Ústí nad Labem, pobočka v Liberci, rozhodl samosoudkyní Mgr. Karolínou Tylovou, LL.M. v právní věci žalobce **Mgr. A.H.**, nar. ■■■, bytem ■■■, proti žalovanému **Ministerstvu práce a sociálních věcí**, se sídlem Na Poříčním právu 376/1, Praha 2, o žalobě proti rozhodnutím žalovaného ze dne 11. 7. 2013, č. j. 2013/33546-421

t a k t o :

- I. Žaloba proti rozhodnutí Ministerstva práce a sociálních věcí ze dne 11. 7. 2013, č. j. 2013/33546-421 se z a m í t á.**
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.**

O d ů v o d n ě n í :

Žalobou předanou k poštovní přepravě dne 16. 9. 2013 se žalobce domáhá přezkoumání shora označeného rozhodnutí žalovaného, kterým bylo zamítnuto jako opožděné jeho odvolání proti rozhodnutí Úřadu práce, krajské pobočky v Liberci, ze dne 19. 3. 2013, č. j. MPSV-UP/1821383/13/AIS-ZAM, kterým byl žalobce ode dne 4. 2. 2013 vyřazen z evidence uchazečů o zaměstnání z důvodů maření součinnosti s úřadem práce.

Žalobce v žalobě uvedl, že výše uvedené rozhodnutí žalovaného napadá v celém rozsahu. Zdůraznil, že v osobní návštěvě úřadu práce mu bránily vážné důvody dle § 5 zákona písm. b) bodu 7 zákona č. 435/2004 Sb., o zaměstnanosti a trvá na tom, že postupoval v souladu se zákonem, když za účelem návštěvy úřadu práce poskytl plnou moc svému otci. Závěrem konstatoval, že na úřadu práce dochází k účelové manipulaci se spisem.

V písemném vyjádření k žalobě žalovaný uvedl, že žalobce podal opožděné odvolání, a jako takové je žalovaný zamítnul. Žalovaný zdůraznil, že v souladu s § 92 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správního řádu (dále jen „správní řád“), také zkoumal, zda nejsou dány předpoklady pro přezkoumání rozhodnutí v přezkumném řízení, pro obnovu řízení nebo vydání nového rozhodnutí, takové důvody však neshledal. Žalovaný považuje žalobu za nedůvodnou a navrhuje, aby byla soudem zamítnuta.

Z předloženého spisového materiálu soud ověřil, že rozhodnutím ze dne 19. 3. 2013, č. j. MPSV-UP/1821383/13/AIS-ZAM byl žalobce podle § 5 písm. c), § 30 odst. 2 písm. f) a odst. 3 a § 31 písm. c) zákona č. 435/2004 Sb., o zaměstnanosti vyřazen z evidence uchazečů o zaměstnání pro nedostavení se na úřad práce ve stanoveném termínu bez vážných důvodů. Toto rozhodnutí bylo žalobci zasláno prostřednictvím provozovatele poštovních služeb. Žalobce nebyl v době doručování zastížen na kontaktní adrese „[REDACTED]“, kterou uvedl v žádosti o zprostředkování zaměstnání jako adresu pro doručování. Zásilka byla proto dne 29. 3. 2013 uložena u provozovatele poštovních služeb a od tohoto dne připravena k vyzvednutí. Provozovatel poštovních služeb žalobce vyzval k vyzvednutí zásilky a zanechal mu poučení. Dne 24. 4. 2013 podal žalobce proti tomuto rozhodnutí odvolání.

Žalobou napadeným rozhodnutím ze dne 11. 7. 2013 žalovaný zamítnul odvolání žalobce jako opožděné podle § 92 odst. 1 správního řádu. V odůvodnění svého rozhodnutí se žalovaný zabýval doručením prvostupňového rozhodnutí. Konstatoval, že odvoláním napadené prvostupňové rozhodnutí bylo připraveno k vyzvednutí dne 29. 3. 2013. S odkazem na § 24 odst. 1 správního řádu uvedl, odvoláním napadené rozhodnutí je třeba považovat za žalobci doručené dne 8. 4. 2013. Odvolání podal žalobce až dne 24. 4. 2013, tj. po uplynutí patnácti denní lhůty k odvolání. Z tohoto důvodu bylo odvolání posouzeno jako opožděné. Žalovaný dále v souladu s § 92 odst. 1 správního řádu zkoumal, zda nejsou dány předpoklady pro přezkoumání rozhodnutí v přezkumném řízení, pro obnovu řízení nebo vydání nového rozhodnutí, takové důvody však neshledal.

Soud přezkoumal napadené rozhodnutí a řízení jeho vydání předcházející v řízení dle části třetí, hlavy druhé, dílu prvního s. ř. s., v rozsahu a mezích uplatněných žalobních bodů (§ 75 odst. 2 s. ř. s.), vycházejí přitom ze skutkového a právního stavu v době rozhodování správního orgánu (§ 75 odst. 1 s. ř. s.).

Správní soudy setrvale judikují, že je-li napadeno správní rozhodnutí, které se nezabývalo podstatou věci, ale pouze posouzením opožděnosti odvolání, lze proti takovému rozhodnutí účinně brojit pouze tvrzením, že odvolání bylo podáno včas (srov. např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 24. 3. 2006, č. j. 4 As 6/2005 - 59, www.nssoud.cz). Rozhodnutí odvolacího orgánu vydané podle § 92 odst. 1 správního řádu je rozhodnutím procesním, jehož podstatou je konstatování opožděnosti (případně nepřípustnosti) odvolání, aniž by z hlediska odvolacích námitek byla zkoumána a hodnocena věcná a právní stránka rozhodnutí, vůči němuž odvolání směřovalo. Skutková zjištění a právní hodnocení opožděnosti (či nepřípustnosti) odvolání pak musí nalézt odraz v odůvodnění rozhodnutí odvolacího správního orgánu. Účastníku správního řízení se dostane soudně přezkoumatelného rozhodnutí správního orgánu v otázce opožděnosti odvolání. Následně, nabylo-li rozhodnutí právní moci, správní orgán zkoumá, zda nejsou předpoklady pro přezkoumání rozhodnutí v přezkumném řízení, obnovu řízení, vydání nového rozhodnutí. Výsledek tohoto zkoumání však nemá na zákonnost výroku rozhodnutí, jímž se zamítá odvolání dle § 92 odst. 1 správního řádu vliv, nejde o předmět soudního řízení týkajícího se rozhodnutí o zamítnutí odvolání (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 2. 4. 2008, č. j. 3 As 2/2008-152).

Podstatou rozhodnutí žalovaného byla otázka včasnosti, resp. opožděnosti odvolání žalobce ze dne 24. 4. 2013. Právě a jediné tato otázka také může být předmětem soudního přezkumu žalobou napadeného, svou povahou procesního správního rozhodnutí.

Vzhledem k tomu, že žalobce výslovně v podané žalobě uvedl, že napadá rozhodnutí žalovaného v celém rozsahu, projednal krajský soud věc meritorně i přesto, že žalobce blíže neodůvodnil, v čem spatřuje nezákonnost výroku rozhodnutí žalovaného. Jak bylo uvedeno výše, soud ze správního spisu ověřil, že písemnost obsahující odvoláním napadené prvostupňové rozhodnutí je třeba považovat za doručenou dne 8. 4. 2013. Dle § 24 odst. 1 správního řádu, jestliže si adresát uloženou písemnost ve lhůtě 10 dnů ode dne, kdy byla k vyzvednutí připravena, nevyzvedne, písemnost se považuje za doručenou posledním dnem této lhůty (písemnost byla uložena u provozovatele poštovních služeb dne 29. 3. 2013 a od tohoto dne připravena k vyzvednutí, žalobce byl provozovatelem poštovních služeb k vyzvednutí zásilky vyzván a bylo mu zanecháno poučení). Dle § 83 odst. 1 věta první činí odvolací lhůta 15 dnů ode dne oznámení rozhodnutí, pokud zvláštní zákon nestanoví jinak. Poslední den lhůty k podání odvolání byl tedy den 23. 4. 2013. Odvolání proti rozhodnutí správního orgánu prvního stupně však bylo podáno až dne 24. 4. 2013. Žalovaný proto nepochybil, když postupoval dle § 92 odst. 1 správního řádu a odvolání pro opožděnost zamítl.

Žalobce blíže rozvedl pouze námitky směřující proti věcnému posouzení žalobcova vyřazení z evidence uchazečů o zaměstnání. Žalobce však tímto způsobem nemůže docílit věcného přezkoumání svých výhrad proti vyřazení z evidence uchazečů o zaměstnání, kterému se nebránil včas podaným odvoláním. Tyto námitky soud v tomto řízení přezkoumávat nemůže.

Z uvedených důvodů soud posoudil žalobu jako nedůvodnou a zamítl ji dle § 78 odst. 7 s. ř. s., rozhodoval přitom podle § 51 odst. 1 s. ř. s. bez nařízení jednání, když žalobce ani žalovaný ve stanovené lhůtě nevyjádřili s tímto postupem soudu nesouhlas.

O nákladech řízení bylo rozhodnuto ve smyslu ustanovení § 60 odst. 1 s. ř. s., dle kterého, nestanoví-li tento zákon jinak, má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil, proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. Ve věci měl úspěch žalovaný správní orgán, ten ale náhradu nákladů řízení nežádal, soud proto vyslovil, že žádný z účastníků nemá na náhradu řízení právo.

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí lze podat **kasační stížnost** ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek,

je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Liberci dne 13. ledna 2014

Mgr. Karolína Tylová, LL.M,
samosoudkyně